

kunde have sagt, at han havde bestilt Rekvisionen, og selv om han, fordi han var Herredsfuldmægtig, kunde have afbestilt den og bleven fri for at betale Retsgebyret for den, vilde han netop paa Grund af sin Stilling ikke gøre dette. Men saa kommer Sigtelsen op imod ham, og det er for at frigøre sig selv for en Sigtelse, at han foretager denne Forfalskning. Saa var han ramt. Han blev ikke suspenderet, men afskediget fra sin Stilling, og det var en meget god Herredsfuldmægtigstilling, han sad i. Han har desuden udelukket sig fra nogen Sinde at blive juridisk Embedsmand, og hans Tur stod netop for Døren. Han har endvidere afskaaret sig fra nogen Sinde at faa Sagførerbestalling. Han staar — som hans Kone for Resten meget rigtigt sagde til mig, da hun var oppe for at tale for ham —, som om han lige var bleven Student, eller rettere meget værre, reven ud af alle Livsforhold. Nu syntes jeg, at da Manden kunde betale, skulde han alligevel ikke slippe saa let, og saa lod jeg ham betale den største Bøde, som Straffeloven overhovedet hjemler. Men jeg skal i denne Forbindelse sige, at det er ikke noget enestaaende Tilfælde af frafalden Tiltale. I samme Statsraad, hvor den Sag var for — det er nemlig Statsraadssager —, var der en Sag med en ung Tjenestepige, der havde været tiltalt for Tyveri og faaet en betinget Dom, som hun ifølge Lovens Bestemmelser skulde afsone, hvis hun igen blev sat under Tiltale for Tyveri. Hun havde nu været paa et Hospital og der gjort sig skyldig i Tyveri og tilstaaet det — hun havde stjaalet nogle Lærreds- eller Bomuldstøjer, eller hvad det nu var. Men overfor hende frafaldt Ministeriet i samme Statsraad ogsaa Tiltale. Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer kunne altsaa se, at Loven er lige for alle; det er ikke noget særligt, der er foretaget her.

Det ærede Medlem spurgte ogsaa om Straffelovkommissionens Arbejde. Som jeg sagde forrige Aar, var det den Gang blevet meddelt mig, at jeg kunde vente dens Betænkning inden Udgangen af 1911. Maa-ske vil det tage lidt længere Tid, [det ved jeg ikke, men vi kunne altsaa vente den meget snart, og jeg maa anerkende det energiske Arbejde, som Straffelovkommissionens Formand, der dog nu er naaet meget højt op i Aarene, har gjort ved i Sommer i Stedet for at tage Sommerferie at sidde og arbejde paa at gøre Betænkningen færdig.

I Forbindelse med denne Sag vil jeg

omtale de Angreb, som oprindeligt fra socialdemokratisk Side ere bleve rettede mod Birkedommer Sylow, idet jeg tror, at der er en Forbindelse mellem Frederiksberg Politis Optræden under Sporvogns-strejken og Oprindelsen til disse Artikler i „Social-Demokraten“, saa jeg med det gamle Ord kan sige: „Man mærker Hensigten og bliver forstemt.“ Men selvfølgelig vil jeg undersøge, hvorledes det forholder sig med den ca. 20 Aar gamle Sag, og jeg har derfor straks givet Ordre til, at Akterne skulle skaffes mig. Dernæst vil jeg afkræve Birkedommer Sylow en Erklæring om, hvorvidt han virkelig har udtalt sig som i „Ekstrabladet“ angivet, men indtil jeg faar hans Godkendelse, vægrer jeg mig stadig ved at tro paa, at en dansk Dommer og Politimester i Aaret 1911 kan have brugt de paagældende Udtalelser, der kunne opfattes som saarende for en stor Del af den danske Befolkning. Jeg tror nemlig, at det er denne Udtalelse, der mere end selve den gamle Sag har vakt den Harme, som ubestrideligt føles i Øjeblikket mod Birkedommer Sylow Landet over.

Jeg fik et bestemt Indtryk af, at den Opfordring, som det ærede Medlem fra Bæ-lum rettede til mig, ikke skyldtes uvedkommende Motiver, men var et Udslag af en berettiget Indignation over den i sin Tid skete Retskrænkelse, en Indignation, som havde slumret i mange Aar, men nu var vakt til Live ved det Referat, der i „Ekstrabladet“ var givet af Dr. Sylows Udtalelser.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Med Henblik paa det ringe Omfang, som Handelsministeriets Budget har, vil det være naturligt, at det kun er paa faa Omraader, der af Handelsministeriet har kunnet foreslaas Beparelser udover det, som er foreslaaet af Finanslovkommissionen. Paa Registrerings- og Skibsmaalingsvæsenet, hvorunder ogsaa sorterer Registrering af Fiskerfartøjer, foreslaar man Kontoen nedsat med 3,000 Kr., men det er udtrykkelig anført, at det kun er et Forsøg, idet det er umuligt paa Forhaand at se, om det vil kunne gennemføres. Desuden er der til Udgifterne ved Laboratorieundersøgelser af Prøver af Gødnings- og Foderstoffer foreslaaet en Nedsættelse af 1,000 Kr., idet man mener, at det Beløb, 2,000 Kr., der saa vil blive tilbage, vil være tilstrækkeligt. Endelig er der paa Kontoen til Understøttelse af Søfolk, der søge Under-visning udenfor Navigationsskolen, fore-